

διαδράματα και δά την πληροφορούσε για την τύχη του πρίγκιπος 'Α-
λιόσα Κριζίνσκι.

Η Βερότσκα ανόπιστη, έδειξε τυφλή έμπιστοσύνη στον κόμητα του
'Αγίου Γερμανού και δέχτηκε να τον έπισκεφθῃ την άλλη μέρα το δ-
πόχημα σὶν βίλλα του. 'Ο παρόμοιος αὐτός άριστοκράτης καθόταν σὶ
μ'έξοχη έπινοή που την έφύλαγαν τρία πέλαινα Ανέγκια σκυλιά.
Ζούσε μόνος του ανάμεσα στις νομισματικές συλλογές του και σὰ έν-
δοξο του, γεμάτα από φουφορίζοντα λατινικά φύλλα. Η έπίσκεψις
δραπέτης άποστολής Ρωσώδης ήταν γι' αυτόν ένα έξαιρετικό γεγονός.

Τὴν δέχτηκε σ' ένα περίεργο σαλόνι, α' τοίχοι του οποίου ήταν σκε-
πασμένοι με θαυρά διελούδινα παρατετόματα και της προσέφερε το
τοσί με μιά εύγένεια που έδειχνε την άριστοκρατική καταγωγή του. Η
Βερότσκα όμως μέσα σ' εκείνη τῃ θερμῃ άτίμοσφιρα δεν άργησε να
αίσθανθῃ μιά ανεξήγητη άνησυχία. Κάθε τόσο άκουγε καθαρά πίσω από
αίσθησή της παρανεύματα έπινοήσφρα σφυρίγματα κ' έδοκίμασε τὴν έντύπωση
τῶν παρανεύματων έντιμῶτα έντιμῶτα κ' άόρατα τριγύρω της. Μά και
δὴ και τὸ νόημα τους 'Αγίου Γερμανού είχαν πάρει μιά άλλουσι
έξαρση. Τὴν έκείταξαν έπιμονα, μ' ένα δέλεμα τριλλού...

Η Βερότσκα, γὰρ να δώσει ένα τέλος σ' αὐτό το έκείνδινο κτε-ά-
τέα, σπρώθηκε κ' έτοιμάσθηκε ν' άποκαρτεήσει τον άλλουσι φίλο της.
'Επίσης τότε μ' ένα σαδωνίω γέλιο, τριβήσε άπότομα τὰ παρατε-
τοματα των τοίχων κ' άπεκάλυψε ένα θέμα που έκανε τὴν άποσφρι-
σαστα τὴν παύση από τῃ φρόση της. Κατὰ μέρος των τοίχων του
σαλονιού ο κόμητας 'Αγίου Γερμανού είχε ένα έξοτικό ελαιώδες, κρι-
κινάτιλινες δηλαδὴ βιτρίνες γεμάτες από δηλητηριώδη φειδια όλων
τῶν ειδῶν! Ήταν ένας τρολλός ἑνας έκριλος!...

Η τραγική έξοριστος έμεινε φυλακισμένη μέσα σ' έκείνο τὸ άνε-
πρασινού σαλόνι μιά δόλιχρη εδδομάδα. 'Ο κόμητας 'Αγίου Γερ-
μανού, όπως κ' ὁ πρίγκιπος πρόγονός του, ἤ-
ταν ένας μυστηριώδης άπατεῶν, ὁ όποιος γὰρ
να τῆς άποδῶση τὴν έλευθερία της, ζήτοσε
ὡς άντάλλαγμα τὰ διαμαντινά της.

Η Βερότσκα με τσαζιμένα τὰ νεύρα από
τὴν άπερίγραπτη φρόση της κ' από τις έ-
γκληματικές τριμπερότητες του τυχοδιώκτου, ά-
ναγκάσθηκε τέλος νὰ του άποσφίγη ένα πλη-
ροκόσιο γὰρ τὴν παραλαβὴ τους από τὴν Τρά-
μπα. 'Ο κόμητας 'Αγίου Γερμανού, τὴν α-
λλή μέρα, άφού μετέφερε πρώτα άνασθησά α-
πό ένα νερματικό τὴν έξοριστος Ρωσώδη σ' ε-
να άποστο ξενοδοχείο του Βερολίνου, έγινε ά-
φαντός από τὴν παρόξηση βίλλα του.

Όταν ἡ γυναίκα του πρίγκιπος Κριζίνσκι
ζήτησε από τὸ λήθαργό της, βοήθηκε κάμωτοι
κ' ἔστησε σὶ μιά σιναικία του άποσφίσιου.
'Από έκείνη τὴν ἡμέρα λοιπὸν άρχισε γι' αὐ-
τὴν μιά ζοφί άφάνταστη δυστυχία, ἡ όποία
έλλαξε λιγάκι όταν έφτασε τὸ Παρίσι, ανά-
μεσα στην παροικία των έξοριστων Ρωσών.
Μά δεν άργησε πάλι νὰ γίνῃ ένας τραυματι-
κός βιλάτης από τὴν ἡμέρα τῆς συνταξιο-
κόπις άκατογίας του Ρώσσου στρατηγού Κοντι-
σκι. Η Βερότσκα Κριζίνσκι, ὁ Βλαδιμίρ κ' ὁ
Γιούργκις Κονζιν έπαρθησαν ὡς άποστο
κα διατάχθηκαν από τὴν άστυνομία νὰ έξαταλείψουν τὸ Παρίσι. Κα-
τὰ τὴν ποσὴ τους δὴν τοίλωσε νὰ έξαταλείψῃ τὴν κομοσόλα. Κι' αὐ-
τὴς τους προτιμῶσαν τὸ θάνατο, παρὰ τὴν τραγική ζοφί σὶ μιά άλλῃ
προσέδοση της Εύρώπης. Τὸ Παρίσι, με τοὺς αναρίθμητους Ρώσσους
έξοριστους καὶ τὸ διεθνὲ κόμητο του, ήταν ἡ μόνη τους παρηγοιά.
Ζούσαν λοιπὸν από τὰ μὲν παρόξενα έπαγφωτισμένα — ἡ Βερότσκα ὡ-
ς πωλοσος κοζαίνι, ὁ Βλαδιμίρ ήταν έφορτιστὴς στην 'Αγορά κ' ὁ
Κονζιν Κονζιν κατηγγιτής τῆς Ξιμακόσις — κ' έτερεμα διαζω-
κόσι από τον βιλάτη ενός άστυνομιοκόπι, ὁ όποιος θύ τοὺς ζήτοσε τὰ γαρ-
τὰ τους...

Τὸ κληροῦ «Μπρόν» είχε πειά άδίασις. Σημείωσες... Ὁ Ρώσσος
έξοριστος γλιτοσφρανε άδούρινα σάν σάν και γανόντισσαν μέσα στο
Ρωσικό ἡμῶσος τὸ δρόμο. 'Ετσι γίνονται άγαντα και τὰ φαντάσμα-
τα, όταν πλησιάζει πειά τὸ φῶς τῆς ἡμέρας...

Α' ΠΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η πιε έξυπνη και πρωτότυπη άπόδρασις. Πῶς τὸ σκόσανε οί
Γάλλοι αιχμάλωτοι. Μιά κορωδία... πεύό τραγική! Η κατά-
πληξις του κ. Φρουφάρους. Μιά δραματική Ιστορία πύθικαν.
Στῃ δόλλωσα, κτλ. κτλ.

Μά από τις καὶ έξυπνες και καταληκτικῶς άποδράσεις εινε άσφα-
λῶς και ἡ παρκατό, ποὴ τὴν αναφέρει μεταξὺ άλλων πολεμικῶν ά-
νεκδοτων ένα γαλλικό περιοδικό:

Τὸ Νοέμβριο του 1870, δρακοντίσσαν κλεισμένα σ' ένα γερμανικό
φρούριο καμιά δεκαριά Γάλλοι αιχμάλωτοι.

Ήταν ἡ τελευταίας μέρες της 'Αποσφίς, όταν ὁ Γερμανός φρο-
φουρος έλαθε ένα πφωί μιά αίτησι των αιχμάλωτων, α' όποιοι τὸν πα-
ροκαλοῦσαν νὰ τους έπιστρέφῃ νὰ παύουν μιά κορωδία γὰρ νὰ δι-
σκεπασσουν τὴν πύξῃ τους κ' αὐτοὶ και μερικὴ άλλῃ κορωδία μέσα
στο φρούριο. Σημειώσους μάλιστα τοὺς έπέβαλαν και τὸ γερφουρι-
κείμενο της κορωδίας, ποὴ τὴν είχε γράφει ένας απ' τοὺς φυλακι-
σμένους.

Ὁ φρούφουρος έδιόβασε τὴν αίτησι, καθὼς και τὴν κορωδία, ἡ ό-
ποία τοίωσμε μεγάλη έντύπωση, γὰρ τὴν έπιταξία τῆς συνθέσεως της.
τῇ λεπτότητα του πνευμάτός της και τὴν προσιτυπία των σφηρών της.
Τὰ πρόσωπα τῆς κορωδίας αὐτῆς ήταν δοσι και α' αιχμάλωτοι, ποὴ θύ
τὴν έπαύσε, άποσφινόμενος ὅλους διαφόρων κορωδίων και έστρατων.

Ὁ κόμης φρούφουρος λοιπὸν, σάν άνθρωπος μορφωμένος ποὴ ἦ-
ταν, ἤμ- μόνο παρξήροσε τὴν άδεια της παραστάσεως του έργου, α-
λλὰ και συνεχάρη τοὺς αιχμάλωτους, δηλοσφιστας
ὅτι θά παρξοσφισθῶσι κ' αὐτοὶ πάλι έστρατων
τὴν κορωδία.

Τὴν άλλῃ μέρα κίωλας ήταν έτοιμὴ ἡ σφηνή,
σημμένη στον τάφο της αὐτῆς τῶ φρουριου. Τὸ
φρουφουριε είχε προηφθῶσι μερικῶς έστρατων
μλοσφίς και άγαντα άποσφίσι έστρατων στοις έ-
σοσφίτιλινες ἡφθοσφίς γὰρ τὴν παρξάσις, και δὴν
περιμέναν πλέον παρὰ μιά νεχόσφη γὰρ ν' άρξί-
σων.

Τὴν άροσφίμενη ὄρα κατέβασε κ' ὁ φρούφου-
ρος με μερικὸς άλλῃς άξωματικῶς και κίωλας
διαν τις θάσις τους σὶ μερικῶς καρέκις παρξοσφί-
μφοσφά. 'Εν τῷ μεταξὺ μέσα στα παρασφίσινα ά-
κορωδίσσους άνοσφίσι ζήτοσε. 'Εσαν α' αιχμάλω-
τοι—ἡθασφίσι ποὴ έτοιμάσαν τὰ σφηνικά, όπως έπί-
θεσαν δια, Παρξοσφίσις όμως τὸ άνοσφίσι της α-
λλῃας άρξοσφίσι και τὸ κανόνι — καμιά παρξοσφί-
σι άνοσφίσι — άρχισε ν' άθροσφίσι. Τέλος, σὶ
κίωλας σφηνῆ, ἔγρηκε ένας από τοὺς ἡθασφίσις-
αιχμάλωτους στο παρξοσφίσι και, άφού ζήτησε τῆς
γενησφίσι παρξοσφίσι απ' τοὺς θεατῶς, τοὺς έθε-
βάσις ὅτι σὰ τέσσορα κίωλας ἡ παρξοσφίσις θύ-
ζῆς.

— Η είγνις κελισφίσι σας, τοὺς ελα τέλος,
θὰ μῶς συνεχάρη μερικῶς άτέλεις ποὴ θά πα-
ροκαλοσφισθε με καμῶνα ποὴ ποὴ δὴν τὴν ξεναύσιτε άποσφίσι στῃ
ζοφί σας. 'Ο κόμης φρούφουρος ποὴ τῇ διάβασε έχει πῆ ὅτι εινε ποὴ
έξυπνη. Τὸ γινάτι της όμως, ποὴ τῶρα θά γράφεται, θά εινε και τὸ
καταληκτικό.

Όταν άπεσφίθη ὁ ἡφθοσφίς, έπαρθησαν άπόλυτη σπασή στῃ σφην-
νῃ. Πέρσαν όμως τέσσορα κίωλα, πέρσαν εῖσα, πέρσαν εῖσοσι κ' ἡ
άκωμῃ ἡ αὐτῃ νὰ σφηνθῃ...

Μερκοὶ άνοσφίσιμοι τότε σφηνθῶσαν άπάνω κ' άπέθσαν στῃ σφην-
νῃ. Μπῆσαν μέσα στα παρασφίσινα, άλλῃ κρὸς μεγάλη τους έκαλεξῆ
δὴν βοσφινε έκεί κανίνα. Φαντασφίσιτε τῶρα ποσο έκορωσφίθη ἡ εκλεξῆ
δίων, όταν στον τάφο του φρουριου και άκοσφίσισε τὸ πρόξοφο θεα-
τῶσι, εῖδαν μιά τρῶσι, τὴν όποία είχαν άναψῆ α' αιχμάλωτοι με τὰ
γεωφηνικά έστρατων ποὴ τους προηφθῶσι τὸ φρουφουριε, κ' από τὴν
όποία τῶσαν σάσις... κίωλα από τῇ μνησι τῶ φρουφουριε...

Άροσφίμενος καταληκτικῶς ποὴνά κειωμῆσις δὴν θά μπορῶ-
σι νὰ γράφῃ και νὰ παρξῇ ποτι.

Ὁ δραπέτες, τὴν ἴδια κίωλας νύχτα είχαν περῶσι τὰ σφηνά και
δρακοντίσσαν στο γαλλικό έθνος.

II. Α. ΥΝΑΓΚΡΑΜ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΑΙΝ